

Bruselj, 18. maj 2018
(OR. en)

8706/18

Medinstitucionalna zadeva:
2017/0354 (COD)

COMPET 321
ECO 39
MI 360
ENT 92
CONSOM 145
GAF 19
AGRI 238
CODEC 794

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Svet
Zadeva:	Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzajemnem priznavanju blaga, ki se zakonito trži v drugi državi članici (prva obravnava) – splošni pristop

I. UVOD

1. Komisija je 19. decembra 2017 Evropskemu parlamentu in Svetu predložila navedeni predlog uredbe. Ta je del tako imenovanega „blagovnega svežnja“, ki vključuje tudi predlog uredbe o določitvi pravil in postopkov za skladnost s harmonizacijsko zakonodajo Unije o izdelkih in njeno izvrševanje.

2. Cilj te uredbe je izboljšati uporabo načela vzajemnega priznavanja in s tem zagotoviti, da se blago, ki se zakonito trži v eni državi članici, lahko prodaja v kateri koli drugi državi članici, če se šteje za varno in v skladu z javnim interesom. Sedanji zakonodajni okvir ne zagotavlja zanesljive uporabe tega načela, saj je lahko tržni dostop do blaga, ki se v eni državi članici šteje za varno in v skladu z javnim interesom, v drugi zavržen ali omejen. Zato se podjetja (predvsem mala in srednja) soočajo z nepotrebnimi stroški in zamudami, ker morajo svoje blago prilagoditi zahtevam (več) nacionalnim trgov.
3. Kar zadeva skladnost predlagane uredbe z obstoječo zakonodajo na področju prostega pretoka blaga na notranjem trgu, predlagana uredba v celoti dopolnjuje harmonizacijsko zakonodajo EU. Njen namen je spodbujanje načela vzajemnega priznavanja in se uporablja za blago, za katerega ne velja harmonizacijska zakonodaja EU, in blago, za katerega velja le delno. Harmonizacijska zakonodaja EU določa skupne zahteve glede tega, kako se morajo izdelki proizvajati. Kadar ni skupnih pravil EU ali kadar za blago samo delno veljajo skupna pravila EU, lahko države članice prosto sprejemajo nacionalna tehnična pravila, s katerimi določijo zahteve, ki jih mora tako blago izpolnjevati (v smislu poimenovanja, oblike, velikosti, označevanja, embalaže itd.). Predlagana uredba zato zagotavlja, da države članice to storijo ob vsestranskem spoštovanju načela vzajemnega priznavanja.
4. V primerjavi z veljavnim zakonodajnim okvirom (namreč Uredbo (ES) št. 764/2008) je bilo v predlagano uredbo vključenih več sprememb, da bi okrepili delovanje notranjega trga z izboljšanjem uporabe načela vzajemnega priznavanja, ki:
 - natančno določajo obseg vzajemnega priznavanja, predvsem, kadar se to načelo uporablja. To bo povečalo pravno varnost za podjetja in nacionalne organe, kar zadeva vprašanje, kdaj se lahko uporabi načelo vzajemnega priznavanja;

- uvajajo lastno izjavo, za lažje dokazovanje, da se blago že zakonito trži v eni od držav članic. Namen tega je gospodarskim subjektom omogočiti uporabo take izjave v okviru ocene zadevnega blaga;
- uvaja postopek za reševanje problemov, da se zagotovijo praktične rešitve za državljane in podjetja, kar zadeva združljivost upravne odločbe, ki zavrača ali omejuje dostop do trga z načelom vzajemnega priznavanja. Uporaba tega nepravosodnega mehanizma bo podjetjem in nacionalnim organom olajšala izvajanje tega načela;
- vzpostavlja učinkovito upravno sodelovanje za boljšo izmenjavo informacij in krepitev zaupanja med pristojnimi organi držav članic in tako olajšuje uporabo načela vzajemnega priznavanja.

5. Glavni pristojni odbor v Evropskem parlamentu je Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov (IMCO). Ivan ŠTEFANEC (EPP-SK) je bil imenovan za poročevalca. Osnutek poročila odbora IMCO je dokončno oblikovan. O njem je potekala razprava 16. in 17. maja 2018.

II. DELO, OPRAVLJENO V OKVIRU SVETA

6. Prva seja Delovne skupine za tehnično usklajevanje (blagovni sveženj) je potekala 23. januarja 2018. Na tem srečanju je Komisija predstavila oba predloga, vključena v blagovni sveženj – uredbo o vzajemnem priznavanju ter uredbo o skladnosti in izvrševanju.

7. Tudi ocena učinka, ki spremlja predlog, je bila obravnavana 23. januarja 2018. Usmerjena je bila na nekatere vidike, glede katerih so delegacije zaprosile za dodatna pojasnila. Tako ocena učinka kot predlog sta na splošno naletela na pozitiven odziv delegacij.
8. Države članice v glavnem podpirajo splošni cilj predloga, tj. izboljšanje delovanja notranjega trga z izboljšanjem uporabe načela vzajemnega priznavanja. Vse države članice priznavajo, da je treba spremeniti sedanji zakonodajni okvir, da bi zmanjšali razlike pri razlagi in uporabi načela vzajemnega priznavanja s strani nacionalnih organov ter odpravili ovire, ki preprečujejo resnično enake konkurenčne pogoje za podjetja.
9. Delovna skupina za tehnično usklajevanje (blagovni sveženj) je predlog začela preučevati v februarju 2018. Prvi, bolj splošni seji delovne skupine 23. januarja 2018 so v času bolgarskega predsedovanja sledile še štiri druge seje, ki so bile usmerjene na podrobno preučitev predloga. Obsežne razprave na sejah in pisne pripombe, ki so jih predložile številne države članice, so privedle do treh zaporednih spremenjenih različic predloga, ki je bil delegacijam predstavljen kot dokument predsedstva za razpravo.
10. Delovna skupina je besedilo spremenjenih različic pregledala, da bi razjasnili in poenostavili okvir vzajemnega priznavanja. Predlog je bil v času razprav dodobra spremenjen, da bi dosegli večjo jasnost in upoštevali pomisleke držav članic ter s tem zagotovili ustrezno ravnotežje med stališči delegacij.
11. Po seji delovne skupine 2. maja 2018 je predsedstvo pripravilo kompromisni predlog, ki je naveden v dokumentu 8674/18, da bi na njegovi podlagi na prihodnji seji Sveta za konkurenčnost, ki bo 28. maja 2018, dosegli splošni pristop.

12. O kompromisnem besedilu predsedstva iz dokumenta 8674/18 je razpravljal tudi Odbor stalnih predstavnikov (Coreper) na seji 16. maja 2018 in ga rahlo spremenil. Kvalificirana večina delegacij se lahko strinja z revidiranim kompromisnim besedilom predsedstva. Ob koncu razprav je predsedujoči zaključil, da bo revidirano kompromisno besedilo predloženo Svetu za konkurenčnost 28. maja 2017, da bi ta sprejel splošni pristop.

Spremenjeno kompromisno besedilo predsedstva, kot je bilo oblikovano po seji Coreperja 16. maja 2018, je v dokumentu 8706/18.

III. GLAVNA VPRAŠANJA

13. Predsedstvo je kot glavna vprašanja izpostavilo naslednje člene:

- Člen 1 (Predmet urejanja)
- Člen 4 (Izjava o vzajemnem priznavanju)
- Člen 5 (Ocena blaga)
- Člen 8 (Postopek reševanja težav)

a) Vsebina (Člen 1)

V okviru razprav, predvsem na zadnji seji delovne skupine 2. maja 2018, so delegacije izrazile nekaj pomislekov glede tega, ali sklicevanje iz člena 1 na člen 36 Pogodbe zagotavlja, da bodo države članice lahko nadalje štatile legitimni javni interes, ki ga zajemajo nacionalna tehnična pravila. Ob upoštevanju stališč, ki so jih izrazile različne delegacije, je bilo predlagano kompromisno besedilo, da se pojasni, da sklicevanje na „pravo Unije“ v sedanjem besedilu člena 1 pomeni, da se ustrezno upoštevatata tako člen 36 kot sodna praksa Sodišča.

b) Izjava o vzajemnem priznavanju (člen 4 skupaj s prilogo in uvodnimi izjavami 15–21)

Delegacije so sprožile dve pomembni vprašanji glede izjave: kdo lahko pripravi izjavo in kdo je odgovoren za informacije, navedene v izjavi. Izraženi so bili določeni dvomi glede omejevanja možnosti, da lahko izjavo oblikujeta le proizvajalec in njegov pooblaščen zastopnik na podlagi pooblastila, ki mu je podeljeno, ter da lahko specifične informacije v zvezi s trženjem zagotovijo le drugi gospodarski subjekti, kot so distributerji in uvozniki.

Med razpravami je bilo ugotovljeno, da je izjavo primerno razdeliti na dva dela in razširiti možnosti za oblikovanje izjave na vse gospodarske subjekte. Zato so za vsebino in točnost informacij v vsakem izmed obeh delov odgovorni gospodarski subjekti, ki podpišejo ustrezni del.

V najnovejšem kompromisnem predlogu predsedstva je vzpostavljeno ustrezno ravnotežje med zagotavljanjem več priložnosti za gospodarske subjekte, da oblikujejo izjavo o vzajemnem priznavanju, in hkrati zagotavljanjem, da zadevni gospodarski subjekti sprejmejo potrebno odgovornost.

c) Ocenjevanje blaga (člen 5 ter uvodne izjave 22, 23, 24, 26 in 30)

Zaradi obširnih razprav o členu 5 kot jedru predloga so bile vnesene nekatere spremembe, da bi pojasnili namen in postopkovne ukrepe za izvedbo ocene blaga. Poleg tega sta bila zagotovljena pravica do obveščanja s strani gospodarskih subjektov za namene presoje in dovolj dolg časovni rok za odziv. Postopek ocenjevanja v skladu s členom 5 je bil povezan z mehanizmom upravnega sodelovanja v skladu s členom 10.

Člen 5 in z njim povezana uvodna izjava 24 sta bila spremenjena po razpravah Coreperja 16. maja, skupaj s členom 10.

d) Postopek za reševanje sporov (člen 8 in uvodne izjave 30–35)

Neformalna narava postopka SOLVIT je bila na splošno ohranjena. V pravno neobvezujočem mnenju je izrecno pojasnjeno sodelovanje Komisije v postopku.

Dodatno so bili pojasnjeni naslednji vidiki:

- postopkovni koraki, ki jih je treba sprejeti;
- časovni okvir za sodelovanje Komisije. Mnenje mora biti izdano v določenem časovnem roku;
- dostopnost mnenja Komisije. Mnenje mora ustrezni center SOLVIT poslati zadevnim gospodarskim subjektom in ustreznim pristojnim organom ter vsem državam članicam (prek sistema iz člena 11).

IV. SKLEPNA UGOTOVITEV

14. Kompromisno besedilo predsedstva odraža prizadevanja predsedstva in držav članic, da najdejo ustrezno ravnotežje med različnimi interesi glede navedenih vprašanj.

Na podlagi tega naj Svet na seji Sveta za konkurenčnost 28. maja 2018 sprejme dogovor o splošnem pristopu.

Označevanje sprememb (razen naslovov poglavij in členov):

Glede na dokument 8674/18 je novo dodano besedilo v **krepekem tisku in podčrtano**, novo črtano besedilo v primerjavi s predlogom Komisije pa je označeno z [...]. Mesta, kjer je bilo črtano besedilo iz dokumenta 8674/18, so označena z [...].

V zvezi s predlogom Komisije je prejšnje dodatno besedilo v **krepekem tisku**, prejšnji črtani deli pa so označeni z [...].

2017/0354 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzajemnem priznavanju blaga, ki se zakonito trži v drugi državi članici

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹, v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

¹ UL C , , str. ...

- (1) Notranji trg zajema območje brez notranjih meja, na katerem je v skladu z določbami Pogodb zagotovljen prosti pretok blaga. Med državami članicami so prepovedane količinske omejitve pri uvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom. Ta prepoved se nanaša na nacionalne ukrepe, ki lahko neposredno ali posredno, dejansko ali potencialno ovirajo trgovino z blagom znotraj Unije. Prosti pretok blaga se na notranjem trgu zagotavlja z uskladitvijo pravil na ravni Unije, ki določajo skupne zahteve za trženje določenega blaga, ali z načelom vzajemnega priznavanja, kadar gre za blago ali vidike blaga, ki niso **izčrpno** zajeti v harmonizacijska pravila Unije.
- (2) Kadar ni harmonizacijskih pravil Unije, ki zajemajo blago ali nekatere vidike blaga, lahko ovire za prosti pretok blaga med državami članicami nastanejo nezakonito, če za blago navedene vrste, ki se zakonito trži v drugi državi članici, pristojni organ države članice uporabi nacionalna pravila, v skladu s katerimi mora blago izpolnjevati nekatere tehnične zahteve, na primer zahteve glede poimenovanja, oblike, velikosti, teže, sestave, predstavitve, označevanja ali embalaže. Uporaba takih pravil pri blagu, ki se zakonito trži v drugi državi članici, je lahko v nasprotju s členoma 34 in 36 Pogodbe, tudi če se taka pravila brez razlike uporabljajo za vso blago.

- (3) Načelo vzajemnega priznavanja izhaja iz sodne prakse Sodišča Evropske unije. Skladno s tem načelom države članice na svojem ozemlju ne smejo prepovedati prodaje blaga, ki se zakonito trži v drugi državi članici, tudi če je bilo proizvedeno **v okviru proizvodnega postopka**, v skladu z drugačnimi tehničnimi pravili. Vendar to načelo ni absolutno. Države članice lahko nasprotujejo trženju blaga, ki se zakonito trži drugje, kadar so take omejitve utemeljene z razlogi iz člena 36 Pogodbe ali drugimi nujnimi razlogi v javnem interesu in so sorazmerne z zastavljenim ciljem.
- (4) Pojem nujnega razloga v javnem interesu je razvijajoč se koncept, ki ga je v svoji sodni praksi razvilo Sodišče v povezavi s členoma 34 in 36 Pogodbe. Ta pojem med drugim zajema uspešnost davčnega nadzora, pošteno trgovinsko poslovanje, varstvo potrošnikov, varstvo okolja, ohranjanje pluralnosti medijev in tveganje za resno ogrožanje finančnega ravnovesja sistema socialne varnosti. Zaradi takšnih nujnih razlogov, ko med državami članicami obstajajo legitimne razlike, lahko pristojni organi upravičeno uporabijo nacionalna pravila. Vendar morajo biti [...] **upravne** odločitve ustrezno utemeljene in vedno je treba spoštovati načelo sorazmernosti glede tega, ali je pristojni organ dejansko izbral najmanj omejevalen ukrep možen. Poleg tega upravne odločbe o omejitvi ali zavrnitvi dostopa do trga v zvezi z blagom, ki se zakonito trži v drugi državi članici, ne smejo temeljiti le na dejstvu, da blago, ki je predmet presoje, izpolnjuje legitimni javni cilj, ki ga želi doseči država članica, drugače, kot ga v navedeni državi članici izpolnjuje domače blago.

- (5) Uredba (ES) št. 764/2008² je bila sprejeta zaradi olajšanja uporabe načela vzajemnega priznavanja, in sicer z določitvijo postopkov za zmanjšanje možnosti, da se ustvarijo nezakonite ovire za prosti pretok blaga, ki se že zakonito trži v drugi državi članici. Kljub sprejetju navedene uredbe je v zvezi z uporabo načela vzajemnega priznavanja še vedno veliko težav. Ocena, ki se je izvedla v obdobju 2014–2016, je pokazala, da načelo ne deluje tako, kot bi moralo, Uredba (ES) št. 764/2008 pa le omejeno vpliva na poenostavitev njene uporabe. Orodja in postopkovna jamstva, ki so bili vzpostavljeni z Uredbo (ES) št. 764/2008, niso izpolnili svojega cilja, da izboljšajo uporabo načela vzajemnega priznavanja. Na primer, gospodarski subjekti skoraj ne poznajo ali uporabljajo mreže kontaktnih točk za proizvode, ki je bila vzpostavljena, da jim zagotavlja informacije o veljavnih nacionalnih pravilih in uporabi vzajemnega priznavanja. Nacionalni organi v okviru mreže ne sodelujejo dovolj. Zahteva glede prigrasitve upravnih odločb o zavrnitvi ali omejitvi dostopa do trga je redko izpolnjena. Zato še vedno ostajajo ovire za prosti pretok blaga na notranjem trgu.
- (6) Decembra 2013 je bilo v sklepih o politiki enotnega trga, ki jih je sprejel Svet za konkurenčnost, opozorjeno, da bi bilo treba za izboljšanje okvirnih pogojev za podjetja in potrošnike na enotnem trgu ustrezno uporabiti vse zadevne instrumente, vključno z vzajemnim priznavanjem. Svet je Komisijo pozval, naj poroča o primerih, v katerih je delovanje načela vzajemnega priznavanja še vedno neustrezno ali problematično. Svet za konkurenčnost je v svojih sklepih o politiki enotnega trga iz februarja 2015 Komisijo pozval, naj sprejme ukrepe za zagotovitev učinkovitega delovanja načela vzajemnega priznavanja in pripravi predloge v ta namen.

² UL, L 218, 13.8.2008, str. 21.

- (7) Uredba (ES) št. 764/2008 ima več pomanjkljivosti, zato bi jo bilo treba pregledati in okrepiti. Zaradi jasnosti bi bilo treba Uredbo (ES) št. 764/2008 nadomestiti s to uredbo. S to uredbo bi bilo treba vzpostaviti jasne postopke za zagotovitev prostega pretoka blaga, ki se zakonito trži v drugi državi članici, in za zagotovitev, da se lahko prosti pretok omeji le, kadar imajo države članice za to legitimne razloge v javnem interesu, omejitev pa je sorazmerna. Uredba zagotavlja, da gospodarski subjekti in nacionalni organi upoštevajo obstoječe pravice in obveznosti, ki izhajajo iz načela vzajemnega priznavanja.
- (8) Ta uredba ne bi smela posegati v nadaljnjo harmonizacijo pogojev za trženje blaga, kjer je to primerno, da bi se izboljšalo delovanje notranjega trga.
- (9) Trgovinske omejitve so lahko tudi posledica drugih vrst ukrepov, ki spadajo na področje uporabe členov 34 in 36 Pogodbe. Navedeni ukrepi lahko na primer vključujejo tehnične specifikacije za postopke za oddajo javnih naročil ali zahteve glede uporabe uradnih jezikov držav članic. Vendar taki ukrepi ne bi smeli biti nacionalna tehnična pravila v smislu te uredbe in zato ne bi smeli spadati na njeno področje uporabe.

- (10) Nacionalna tehnična pravila se v državi članici včasih izvedejo s postopkom predhodne odobritve, po katerem je mogoče blago tam dati na trg šele, ko pristojni organ to uradno odobri. Sam obstoj postopka predhodne odobritve ovira prosti pretok blaga. Da bi bil tak postopek glede na temeljno načelo prostega pretoka blaga na notranjem trgu upravičen, mora biti potreben zaradi cilja v javnem interesu, ki ga priznava pravo Unije, ter sorazmeren in nediskriminatoren. Skladnost takšnega postopka s pravom Unije se oceni ob upoštevanju ugotovitev iz sodne prakse Sodišča. Zato bi bilo treba upravne odločbe, ki dostop do trga zavračajo ali omejujejo le zato, ker za blago ni bila izdana veljavna predhodna odobritev, izključiti s področja uporabe te uredbe. Kadar pa je zahtevek za [...] obvezno predhodno odobritev blaga vložen, bi bilo treba vsako predvideno upravno odločbo o zavrnitvi zahtevka zaradi tehničnih pravil, ki se uporabljajo v navedeni državi članici, obravnavati v skladu s to uredbo, tako da lahko prosilec izkoristi postopkovno varstvo, ki ga ta uredba določa.
- (11) Pojasniti je treba, da vrste blaga, ki so zajete v tej uredbi, vključujejo kmetijske proizvode. Izraz „kmetijski proizvodi“ vključuje ribiške proizvode, kot je določeno v členu 38(1) Pogodbe.
- (12) Pojasniti je treba, da izraz „proizvajalec“ ne vključuje le proizvajalca blaga, ampak tudi [...] proizvajalca [...] kmetijskih proizvodov [...], ki se niso pridobili s proizvodnim postopkom.
- (13) Odločitve nacionalnih sodišč, ki presojujejo zakonitost primerov, v katerih trg države članice zaradi uporabe nacionalnega tehničnega pravila ni odprt za blago, ki se zakonito trži v drugi državi članici, in odločitve nacionalnih sodišč, ki uvajajo kazni, bi bilo treba izvzeti s področja uporabe te uredbe.

- (14) Za uveljavljanje načela vzajemnega priznavanja se mora blago zakonito tržiti v drugi državi članici. Pojasniti je treba, da se za blago šteje, da se zakonito trži v drugi državi članici, kadar je v skladu z ustreznimi pravili, ki se uporabljajo v navedeni državi članici, in se zagotovi njegovo dajanje na voljo končnim uporabnikom v navedeni državi članici.
- (15) Dokazi, potrebni za dokazovanje, da se blago zakonito trži v drugi državi članici, se med državami članicami precej razlikujejo. To gospodarskim subjektom povzroča nepotrebna bremena, zamude in dodatne stroške, nacionalnim organom pa preprečuje, da pravočasno pridobijo informacije, ki jih potrebujejo za oceno blaga. To lahko ovira uporabo načela vzajemnega priznavanja. Zato je bistveno, da se gospodarskim subjektom olajša dokazovanje, da se njihovo blago zakonito trži v drugi državi članici. Gospodarski subjekti bi morali imeti korist od postopka lastne izjave, s katero bi bilo treba pristojnim organom zagotoviti vse potrebne informacije o blagu in njegovi skladnosti s pravili, ki se uporabljajo v tej drugi državi članici. Uporaba izjave nacionalnim organom ne preprečuje sprejetja **upravne** odločbe o omejitvi dostopa do trga, če je takšna odločba sorazmerna ter spoštuje načelo vzajemnega priznavanja in to uredbo.

- (16) [...] Omogočiti bi bilo treba, da proizvajalec, uvoznik ali distributer pripravi izjavo o zakonitem trženju blaga za namene vzajemnega priznavanja (v nadaljnjem besedilu: izjava o vzajemnem priznavanju). Proizvajalec bi moral imeti možnost imenovati svojega pooblaščenega zastopnika, ki bi tako izjavo pripravil v njegovem imenu in na njegovo odgovornost. Ker proizvajalec najboljše pozna blago in ima dokaze, da to blago izpolnjuje določene zahteve, bi moral v primeru, kadar uvoznik ali distributer pripravi tako izjavo, imeti možnost, da predloži dokaze, potrebne za preverjanje podatkov iz te izjave. Kadar gospodarski subjekt v izjavi lahko zagotovi le informacije o zakonitosti trženja blaga, bi morale biti možno, da drugi gospodarski subjekt zagotovi informacije, da se blago daje na voljo končnim uporabnikom v zadevni državi članici.
- (17) Izjava o vzajemnem priznavanju bi morala kadar koli v prihodnosti še naprej zagotavljati točne in popolne informacije o blagu. Zato bi jo bilo treba [...] posodabljati, **da bi** odražala spremembe, na primer spremembe ustreznih tehničnih pravil.
- (18) Da bi se zagotovila celovitost informacij, navedenih v izjavi o vzajemnem priznavanju, bi bilo treba določiti harmonizirano strukturo takih izjav, ki jih bodo uporabljali gospodarski subjekti, ki želijo predložiti take izjave.
- (19) Zagotoviti je treba, da je izjava o vzajemnem priznavanju izpolnjena verodostojno in točno. Zato je treba zagotoviti, da so gospodarski subjekti odgovorni za informacije, **ki so jih podali** v izjavi.

- (20) Da bi se povečali učinkovitost in konkurenčnost podjetij, ki delujejo na neharmoniziranem področju, bi moralo biti mogoče, da se za lažjo predložitev izjave o vzajemnem priznavanju izkoristijo nove informacijske tehnologije. Zato bi morali imeti gospodarski subjekti možnost, da svojo izjavo **objavijo** na spletu, **pod pogojem, da je zlahka dostopna**.
- (21) Ta uredba bi se morala uporabljati tudi za blago, v zvezi s katerim harmonizacijska zakonodaja Unije zajema le nekatere vidike. Kadar morajo gospodarski subjekti v skladu s harmonizacijsko zakonodajo Unije pripraviti izjavo EU o skladnosti, da dokažejo skladnost z navedeno zakonodajo, bi moralo biti dovoljeno, [...] da se izjava o vzajemnem priznavanju na podlagi te uredbe [...] **priloži** izjavi EU o skladnosti.
- (22) Kadar se [...] **gospodarski subjekti** odločijo, da ne bodo uporabili [...] izjave o vzajemnem priznavanju, bi morali **pristojni organi** države članice zahtevati **specifične in jasno opredeljene** informacije, ki [...] so po **njihovem** mnenju potrebne za oceno blaga, ob ustreznem upoštevanju načela sorazmernosti.
- (22a) **Gospodarski subjekt bi moral imeti na voljo dovolj časa za predložitev dokumentov ali kakršnih koli drugih informacij, ki jih zahteva pristojni organ namembne države članice, oziroma za predložitev pripomb ali argumentov v zvezi z oceno zadevnega blaga.**

- (23) Države članice morajo v skladu z Direktivo (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta Komisiji in drugim državam članicam posredovati vse osnutke nacionalnih tehničnih pravil o vseh proizvodih, vključno s kmetijskimi in ribiškimi proizvodi, ter navesti razloge, zaradi katerih je treba navedena pravila sprejeti. Vendar je treba zagotoviti, da se po sprejetju takih nacionalnih tehničnih pravil za posebno blago v posameznih primerih pravilno uporabi načelo vzajemnega priznavanja. V tej uredbi bi morali biti določeni postopki za uporabo načela vzajemnega priznavanja v posameznih primerih, na primer s tem, da se od držav članic zahteva, da navedejo nacionalna tehnična pravila, na katerih temelji upravna odločba, in legitimne razloge v javnem interesu, **ki upravičujejo veljavno nacionalno tehnično pravilo**, na katerem **temelji** upravna odločba. Vendar državam članicam na podlagi te zahteve ni treba upravičiti samega nacionalnega tehničnega pravila, ampak uporabo navedenega nacionalnega tehničnega pravila v zvezi z [...] **blagom**, ki se zakonito trži v drugi državi članici. **V večini primerov bi morala biti sorazmernost nacionalnih tehničnih pravil sama po sebi zadosten dokaz, da je upravna odločba, ki je bila sprejeta na podlagi tega pravila, sorazmerna. Vendar bi moral biti način dokazovanja sorazmernosti upravne odločbe rezultat ocene za vsak posamezni primer.**

- (24) Ker bi morale biti **upravne** odločbe o zavrnitvi ali omejitvi dostopa do trga za blago, ki se že zakonito trži v drugi državi članici, izjema od temeljnega načela prostega pretoka blaga, je primerno vzpostaviti jasen postopek [...] **da se določi, ali se tako blago v tej državi članici zakonito trži, in če se, da države članice** upoštevajo obstoječe obveznosti, ki izhajajo iz načela vzajemnega priznavanja. S takim postopkom **bi se moralo** zagotoviti, da so sprejete **upravne** odločbe sorazmerne ter spoštujejo načelo vzajemnega priznavanja in to uredbo. **Pri upoštevanju teh obveznosti bi morale biti državam članicam omogočeno, da zagotovijo, da se njihovi legitimni javni interesi ustrezno zaščitijo, v skladu s členom 36 Pogodbe in sodne prakse Sodišča.**
- (25) Medtem ko pristojni organ ocenjuje blago, preden odloči, ali naj zavrne ali omeji dostop do trga, pa ne bi smel imeti možnosti, da sprejme odločitve o preklicu dostopa do trga, razen če je potrebno hitro ukrepanje, da se prepreči ogrožanje varnosti [...] **ali** zdravja [...] **oseb ali okolja**, oziroma da se prepreči dajanje blaga na voljo, kadar je dajanje takega blaga na voljo na splošno prepovedano zaradi javne morale ali varnosti, med drugim na primer zaradi preprečevanja kriminala.
- (26) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta³ vzpostavlja sistem akreditacije, ki zagotavlja vzajemno priznavanje ravni usposobljenosti organov za ugotavljanje skladnosti. Pristojni organi držav članic zato ne bi smeli zavračati poročil o preizkusih in potrdil, ki jih izdajo akreditirani organi za ugotavljanje skladnosti, ker slednji za to ne bi bili usposobljeni. Da bi se čim bolj preprečilo podvajanje preizkusov in postopkov, ki so bili že uvedeni v drugi državi članici, bi morale države članice poleg tega sprejemati tudi poročila o preizkusih in potrdila, ki so jih drugi organi za ugotavljanje skladnosti izdali v skladu s pravom Unije. Od pristojnih organov bi bilo treba zahtevati, da ustrezno upoštevajo vsebino predloženih poročil o preizkusih ali potrdil.

³ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

- (27) Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴ določa, da se lahko tržijo samo varni izdelki, ter opredeljuje obveznosti proizvajalcev in distributerjev v zvezi z varnostjo izdelkov. Organom daje pravico, da s takojšnjim učinkom prepovejo vse nevarne izdelke ali da za obdobje, ki ga potrebujejo za izvedbo različnih ocen, preverjanj in nadzorov varnosti začasno prepovejo izdelek, ki bi lahko bil nevaren. V njej je opisan tudi postopek, v skladu s katerim organi v primeru izdelkov, ki pomenijo tveganje, uporabijo ustrezne ukrepe, kot so tisti iz člena 8(1)(b) do (f) Direktive, določeno pa je tudi, da je treba navedene ukrepe prigrasiti Komisiji in drugim državam članicam. Zato bi morali imeti pristojni organi še naprej možnost uporabljati navedeno direktivo in zlasti določbe iz členov **od 8(1)([...])b** do (f) in 8(3) navedene direktive.
- (28) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta⁵ med drugim vzpostavlja sistem hitrega obveščanja za obveščanje o neposrednem ali posrednem tveganju za človeško zdravje, ki izhaja iz živil ali krme. Državam članicam nalaga, da v okviru sistema hitrega obveščanja Komisijo takoj obvestijo o vseh ukrepih, ki jih sprejmejo za omejitev dajanja v promet ali prisilni umik ali odpoklic živil ali krme zaradi varovanja zdravja ljudi in ki zahtevajo hitro ukrepanje. Pristojni organi bi morali imeti še naprej možnost uporabljati navedeno uredbo in zlasti določbe člena 50(3) in člena 54 navedene uredbe.

⁴ UL L 11, 15.1.2002, str. 4.

⁵ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

- (29) Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta⁶ vzpostavlja harmoniziran okvir Unije za organizacijo uradnega nadzora in uradnih dejavnosti, ki niso uradni nadzor, v celotni agroživilski verigi ob upoštevanju pravil o uradnem nadzoru iz Uredbe (ES) št. 882/2004 in zadevne sektorske zakonodaje. Določa tudi poseben postopek, s katerim se zagotovi, da gospodarski subjekti odpravijo neskladnost z zakonodajo o krmi in živilih ter pravili o zdravju in dobrobiti živali. Pristojni organi bi morali imeti še naprej možnost uporabljati navedeno uredbo in zlasti določbe člena 138 navedene uredbe.

⁶ Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L 95, 7.4.2017, str. 1).

- (29a) Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁷ vzpostavlja harmoniziran okvir Unije za izvajanje pregledov v zvezi z obveznostmi iz oddelka II poglavja I naslova II dela 2 Uredbe (EU) št. 1308/2013⁸ v skladu z merili iz člena 4 Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta⁹ ter zagotavlja, da so vsi subjekti, ki izpolnjujejo navedene obveznosti, upravičeni do vključitve v sistem pregledov. Pristojni organi bi morali imeti še naprej možnost uporabljati navedeno uredbo, zlasti določbe člena 90 navedene uredbe.
- (30) V vsaki upravni odločbi, ki jo pristojni organi držav članic sprejmejo v skladu s to uredbo, bi morala biti opredeljena razpoložljiva pravna sredstva, ki gospodarskemu subjektu omogočajo, da se **v skladu z nacionalno zakonodajo pritoži na odločbo ali** začne postopek pri pristojnem nacionalnem sodišču. V **upravni** odločbi bi morale biti tudi navedeno, **da lahko gospodarski subjekti uporabijo mrežo SOLVIT in da imajo dostop do** postopka reševanja težav iz te uredbe.

⁷ Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L 347, 20.12.2013, str. 549–607).

⁸ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671–854).

⁹ Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1).

- (31) Učinkovite rešitve za gospodarske subjekte, ki želijo podjetju prijazno alternativo pri izpodbijanju upravnih odločb o zavrnitvi ali omejitvi dostopa do trga, so bistvene za pravilno in dosledno uporabo načela vzajemnega priznavanja. Da bi zagotovili take rešitve in se izognili pravnim stroškom, zlasti za mala in srednja podjetja, bi moral biti gospodarskim subjektom na voljo izvensodni postopek reševanja težav.
- (32) Mreža za reševanje problemov notranjega trga (SOLVIT) je storitev, ki jo zagotavlja državna uprava v vsaki državi članici, njen namen pa je najti rešitve za državljane in podjetja, kadar njihove pravice kršijo javni organi v drugi državi članici. Načela, ki urejajo delovanje mreže SOLVIT, so določena v [...] Priporočilu Komisije 2013/461/EU¹⁰.

[Uvodni izjavi 33 in 34 sta združeni.]

- (33) Sistem SOLVIT se je izkazal za učinkovit izvensodni mehanizem reševanja težav, ki se zagotavlja brezplačno. Deluje s kratkimi roki in zagotavlja praktične rešitve državljanom in podjetjem, kadar imajo pri javnih organih težave z uveljavljanjem pravic, ki jim jih zagotavlja EU. [...] Kadar gospodarski subjekt, ustrezni center SOLVIT in zadevne vpletene države članice soglašajo z ustreznim izidom, nadaljnji ukrepi niso potrebni.
- [...] Vendar bi morala biti Komisija pooblaščenca, da [...] na zahtevo [...] **katerega koli vpletenega** centra SOLVIT prouči zadevo [...], kadar je neformalni pristop mreže SOLVIT neuspešen in [...] obstajajo resni pomisleki glede združljivosti upravne odločbe in načela vzajemnega priznavanja. **Komisija bi morala na podlagi presoje dati mnenje, ki bi se preko ustreznega centra SOLVIT sporočilo zadevnemu gospodarskemu subjektu in pristojnim organom ter bi se upoštevalo v postopku SOLVIT.** Za posredovanje Komisije bi moral veljati razumen rok [...]. **Ti primeri SOLVIT bi morali biti predmet ločenega delovnega postopka v podatkovni zbirki SOLVIT in ne bi smeli biti vključeni v redne statistike SOLVIT.**
- (35) Mnenje Komisije glede upravne odločbe o zavrnitvi ali omejitvi dostopa do trga bi moralo zajemati le vprašanja, ali je upravna odločba združljiva z načelom vzajemnega priznavanja in ali izpolnjuje zahteve te uredbe. To ne posega v pooblastila Komisije v skladu s členom 258 Pogodbe in obveznost držav članic glede skladnosti z določbami prava Unije, kadar se

¹⁰ Priporočilo Komisije 2013/461/EU z dne 17. septembra 2013 o načelih, ki urejajo mrežo SOLVIT (UL L 249, 19.9.2013, str. 10).

lahko nadalje obravnavajo sistemske težave, ugotovljene v zvezi z uporabo načela vzajemnega priznavanja.

- (36) Za notranji trga blaga je pomembno, da lahko podjetja, zlasti mala in srednja podjetja, pridobijo zanesljive in točne informacije glede veljavne zakonodaje v zadevni državi članici. Kontaktne točke za proizvode bi morale imeti pomembno vlogo pri olajšanju komunikacije med nacionalnimi organi in gospodarskimi subjekti z razširjanjem informacij o posebnih pravilih o proizvodih in o tem, kako se vzajemno priznavanje uporablja na njihovem ozemlju. Zato je treba okrepiti vlogo kontaktnih točk za proizvode kot glavnih ponudnikov informacij o vseh pravilih v zvezi s proizvodi, vključno z nacionalnimi pravili, ki jih zajema vzajemno priznavanje.

- (37) Da bi se olajšal prosti pretok blaga, bi morale kontaktne točke za proizvode brezplačno posredovati informacije glede svojih nacionalnih tehničnih pravil in uporabe načela vzajemnega priznavanja. Kontaktnim točkam za proizvode bi bilo treba zagotoviti primerno opremo in sredstva. V skladu z Uredbo [Enotni digitalni portal – COM(2017) 256] bi morale informacije zagotavljati prek spletišča [...], zanje pa bi morala veljati merila kakovosti iz navedene uredbe. **Kontaktne točke za proizvode bi morale svoje naloge, povezane z zagotavljanjem takšnih informacij, med drugim elektronske kopije nacionalnih tehničnih pravil ali elektronske povezave do njih, opravljati brez poseganja v nacionalna pravila, ki urejajo razširjanje informacij. Poleg tega se od kontaktnih točk za proizvode ne bi smelo zahtevati, da priskrbijo kopije ali elektronske povezave do standardov, za katere veljajo pravice intelektualne lastnine organov in organizacij za standardizacijo.**
- (38) Sodelovanje med pristojnimi organi je bistveno za nemoteno delovanje načela vzajemnega priznavanja in oblikovanje kulture vzajemnega priznavanja. Zato bi morali kontaktne točke za proizvode in nacionalni pristojni organi sodelovati ter izmenjavati informacije in strokovno znanje, da bi se zagotovila pravilna in dosledna uporaba načela in te uredbe.
- (39) Zaradi priglasiitve upravnih odločb o zavrnitvi ali omejitvi dostopa do trga, omogočanja komunikacije med kontaktnimi točkami za proizvode in zagotavljanja upravnega sodelovanja je treba državam članicam zagotoviti dostop do informacijskega in komunikacijskega [...] sistema.

- (40) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹.
- (41) Kadar je za namene te uredbe potrebna obdelava osebnih podatkov, bi jo bilo treba izvesti v skladu s pravom Unije o varstvu osebnih podatkov. Za vsako obdelavo osebnih podatkov na podlagi te uredbe se glede na primer uporabljata Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta¹² oziroma Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹³.
- (42) Vzpostaviti bi bilo treba zanesljive in učinkovite mehanizme spremljanja, da bi bilo mogoče zagotoviti informacije o uporabi Uredbe in njenem vplivu na prosti pretok blaga. Tovrstni mehanizmi ne bi smeli presegati okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.
- (43) Za ozaveščanje o načelu vzajemnega priznavanja ter zagotavljanje pravilnega in doslednega izvajanja te uredbe **bi bilo treba določiti, da** [...] Unija [...] **financira** kampanje za ozaveščanje in druge povezane dejavnosti, namenjene krepitvi zaupanja in sodelovanja med pristojnimi organi in gospodarskimi subjekti.

¹¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.

¹² Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

¹³ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

- (44) Da bi se odpravilo pomanjkanje točnih podatkov v zvezi z delovanjem načela vzajemnega priznavanja in njegovimi učinki na enotni trg blaga, bi morala Unija financirati zbiranje takih podatkov.
- (45) Finančne interese Unije bi bilo treba v celotnem ciklu odhodkov zaščititi s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi upravne in denarne kazni.

[Zajeto v uvodno izjavo (48).]

- (46) [...] (47) Primerno je odložiti uporabo te uredbe, da bodo imeli pristojni organi in gospodarski subjekti dovolj časa, da se prilagodijo zahtevam iz te uredbe.

- (48) Komisija bi morala oceniti to uredbo glede na cilje, za katere si prizadeva. Pri oceni te uredbe bi morala uporabiti podatke, ki se zberejo v zvezi z delovanjem načela vzajemnega priznavanja in njegovimi učinki na enotni trg blaga, ter informacije, ki so na voljo v sistemu informacijske in komunikacijske podpore. Komisija bi morala imeti možnost, da od držav članic [...] **zahteva**, da [...] **priskrbijo** dodatne informacije, potrebne za oceno. V skladu s točko 22 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹⁴ bi morala biti ocena, ki temelji na uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, skladnosti in dodani vrednosti, podlaga za ocene učinka glede možnosti za nadaljnje ukrepanje.
- (49) Ker države članice ciljev te uredbe, tj. zagotoviti nemoteno, dosledno in pravilno uporabo načela vzajemnega priznavanja, ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ti cilji zaradi njihovega obsega in vpliva lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

¹⁴ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

1. **Namen te uredbe je okrepiti delovanje notranjega trga z izboljšanjem uporabe načela vzajemnega priznavanja.**
2. Ta uredba določa pravila in postopke glede uporabe načela vzajemnega priznavanja v posameznih primerih s strani držav članic v zvezi z blagom, ki se zakonito trži v drugi državi članici [...]. **Ne vpliva na legitimne javne interese, ki so lahko zaščiteni z nacionalnimi ukrepi v skladu s pravom Unije.**
3. Ta uredba določa tudi vzpostavitev in vzdrževanje kontaktnih točk za proizvode v državah članicah ter sodelovanje in izmenjavo informacij v okviru načela vzajemnega priznavanja.

Člen 2
Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za vse vrste blaga, vključno s kmetijskimi proizvodi **v smislu drugega pododstavka člena 38(1) Pogodbe**, in za upravne odločbe, ki jih je ali jih bo pristojni organ države članice (v nadaljnjem besedilu: namembna država članica) sprejel v zvezi s katerim koli takim blagom, ki se zakonito trži v drugi državi članici, kadar **upravna** odločba izpolnjuje **obe** naslednji merili:
 - (a) podlaga za **upravno** odločbo je nacionalno tehnično pravilo, ki se uporablja v namembni državi članici;
 - (b) neposredni ali posredni učinek **upravne** odločbe je zavrnitev ali omejitev dostopa do trga v namembni državi članici.
2. Izraz „upravne odločbe“ v odstavku 1 zajema vsak upravni ukrep, ki **temelji na nacionalnem tehničnem pravilu in** ima enak ali bistveno enak pravni učinek, kot je učinek, [...] opisan v točki (b) odstavka 1.

3. „Nacionalno tehnično pravilo“ za namene te uredbe je vsaka zakonska določba ali drug predpis države članice, ki ima naslednje elemente:
- (a) določba zajema [...] **blago** ali vidike **blaga**, ki [...] **niso** harmonizirani na ravni Unije;
 - (b) določba prepoveduje dajanje blaga ali vrste blaga na voljo na [...] trgu v navedeni državi članici ali pa določa, da je skladnost z zadevno določbo dejansko ali pravno obvezna, kadar koli se blago ali blago določene vrste daje na voljo na navedenem trgu;
 - (c) določba zagotavlja vsaj eno od naslednjega:
 - (i) določa zahtevane lastnosti navedenega blaga ali blaga navedene vrste, kot so njegove ravni kakovosti, delovanja ali varnosti oziroma mere, vključno z zahtevami, ki za blago ali vrsto blaga veljajo v zvezi z imenom, pod katerim se prodaja, terminologijo, simboli, preizkušanjem in preizkusnimi metodami, embalažo, označevanjem ali etiketiranjem ter postopki za ugotavljanje skladnosti;
 - (ii) za navedeno blago ali blago navedene vrste uvaja druge zahteve, ki veljajo zaradi varstva potrošnikov ali okolja in ki vplivajo na življenjski cikel blaga po tem, ko je bilo dano na voljo na [...] trgu v navedeni državi članici, kot so pogoji uporabe, recikliranja, ponovne uporabe ali odlaganja, kadar lahko taki pogoji bistveno vplivajo na sestavo ali naravo blaga ali vrste blaga ali na njihovo dajanje na voljo na [...] trgu v navedeni državi članici.

4. Odstavek 3(c)(i) zajema tudi proizvodne metode in postopke, ki se uporabljajo za kmetijske proizvode iz drugega pododstavka člena 38(1) Pogodbe, ali proizvode, namenjene za prehrano ljudi in živali, ter proizvodne metode in postopke v zvezi z drugimi proizvodi, kadar ti vplivajo na njihove značilnosti.
- 4a. Tehnične specifikacije za postopke javnih naročil in zahteve glede uporabe uradnega jezika namembne države članice niso nacionalna tehnična pravila v smislu te uredbe.**
5. [...] Predhodna odobritev sama po sebi ni nacionalno tehnično pravilo za namene te uredbe, vendar pa odločba o zavrnitvi predhodne odobritve na podlagi nacionalnega tehničnega pravila [...] **velja** za odločbo, za katero se uporablja ta uredba, če izpolnjuje druge zahteve iz odstavka 1.
6. Ta uredba se ne uporablja za:
- (a) sodne odločbe, ki jih izdajo nacionalna sodišča;
 - (b) sodne odločbe, ki jih organi pregona izdajo med preiskavo ali med pregonom kaznivega dejanja, v zvezi s terminologijo, simboli ali katerim koli bistvenim sklicevanjem na neustavne ali kriminalne združbe ali rasistično, diskriminacijsko ali ksenofobično kaznivo dejanje.
7. Člena 5 in 6 ne vplivata na uporabo naslednjih določb:
- (a) člena 8(1)([...]**b**) do (f) [...] **in** člena 8(3) Direktive 2001/95/ES;
 - (b) člena 50(3)(a) in člena 54 Uredbe (ES) št. 178/2002;
 - (c) člena 138 Uredbe (EU) 2017/625;
 - (ca) člena 90 Uredbe (EU) št. 1306/2013.**

Člen 3 ***Opredelitev pojmov***

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „se zakonito trži v drugi državi članici“ pomeni, da je blago ali vrsta blaga v skladu z ustreznimi pravili, ki se uporabljajo v navedeni državi članici, **ali pa zanj v navedeni državi članici ne veljajo pravila**, in je dano na voljo končnim uporabnikom v navedeni državi članici;
- (2) „dajanje na voljo na [...] trgu v državi članici“ pomeni vsako dobavo blaga za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu na ozemlju navedene države članice v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi za plačilo ali brezplačno;
- (3) „omejitev dostopa do trga“ pomeni uvedbo pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, preden je lahko blago dano na voljo na [...] trgu v zadevni državi članici, ali pogojev za nadaljnje trgovanje z blagom na navedenem trgu, za kar je vsekakor potrebna sprememba ene ali več lastnosti navedenega blaga, kot je opisano v členu 2(3)(c)(i), ali izvedba dodatnega preizkušanja;
- (4) „zavrnitev dostopa do trga“ pomeni kar koli od naslednjega:
 - (a) prepoved dajanja blaga na voljo na [...] trgu v zadevni državi članici ali nadaljnjega trgovanja z njim na navedenem trgu;
 - (b) zahtevanje umika ali odpoklica blaga z navedenega trga;
- (4a) „umik“ pomeni vsak ukrep, s katerim se prepreči dajanje blaga v dobavni verigi na voljo na trgu;
- (4b) „odpoklic“ pomeni vsak ukrep za vrnitev blaga, ki je že bilo dano na voljo končnemu uporabniku;

- (5) „predhodna odobritev“ pomeni [...] **obvezen ali prostovoljen** upravni postopek na podlagi zakonodaje države članice, po katerem je lahko blago dano na voljo na [...] trgu v navedeni državi članici šele, ko to na podlagi vloge gospodarskega subjekta uradno [...] odobri pristojni organ navedene države članice [...];
- (6) „proizvajalec“ pomeni:
- (a) vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvaja blago ali za katero se blago načrtuje ali proizvaja **ali ki proizvaja blago, ki ni pridobljeno s proizvodnim procesom**, in ki ga trži pod svojim imenom ali blagovno znamko; ali
 - (b) **vsako fizično ali pravno osebo, ki že zakonito trženo blago v državi članici spremeni na način, ki bi lahko vplival na skladnost z ustreznimi pravili, ki se uporabljajo v zadevni državi članici; ali**
 - (c) vsako drugo fizično ali pravno osebo, ki se s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim razlikovalnim znakom na blagu **ali spremnih dokumentih** predstavlja kot njegov proizvajalec;
- (7) „pooblaščen zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v zvezi z dajanjem blaga na voljo na zadevnem [...] trgu deluje v njegovem imenu;
- (8) „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki je blago iz tretje države prvič dala na voljo na trgu Unije;
- (9) „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo [...] v dobavni verigi, razen proizvajalca ali uvoznika, ki da na voljo blago na [...] trgu v zadevni državi članici;

- (10) „gospodarski subjekt“ v zvezi z blagom pomeni katero koli od naslednjih oseb: proizvajalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika ali distributerja;
- (11) „končni uporabnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s stalnim prebivališčem ali sedežem v Uniji, ki ji je ali ji bo dano na voljo blago kot potrošniku, zunaj njene trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, ali kot poklicnemu končnemu uporabniku pri njegovi industrijski ali poklicni dejavnosti;
- (12) „legitimni razlogi v javnem interesu“ pomenijo kateri koli razlog iz člena 36 Pogodbe ali kateri koli drug nujni razlog v javnem interesu.

Poglavje II

Postopki v zvezi z uporabo načela vzajemnega priznavanja v posameznih primerih

Člen 4

Izjava o vzajemnem priznavanju

1. Proizvajalec blaga ali blaga določene vrste, ki je ali bo dano na voljo na [...] trgu v namembni državi članici [...], lahko pripravi izjavo o **zakonitem trženju za namene vzajemnega priznavanja** ([...] **v nadaljnjem besedilu:** izjava o vzajemnem priznavanju), s katero bo pristojnim organom namembne države članice dokazal, da se blago ali blago navedene vrste zakonito trži v drugi državi članici.

[...] Proizvajalec lahko pooblasti svojega pooblaščenega zastopnika, da pripravi izjavo v njegovem imenu.

[...] Kadar izjava o vzajemnem priznavanju, **ki jo pripravi proizvajalec, vsebuje le informacije, določene v delu I Priloge, uvoznik ali distributer** [...] vnese posebne informacije, povezane s trženjem blaga ali blaga **navedene vrste in določene v delu II Priloge** [...], da bi se izjava lahko upoštevala pri oceni na podlagi člena 5.

Druga možnost je, da uvoznik in/ali distributer pripravi izjavo o vzajemnem priznavanju, pod pogojem, da se v izjavo vključijo vse informacije, ki se zahtevajo na podlagi Priloge, in da lahko ustrezni podpisnik priskrbi dokaze iz točke (a) člena 5(1a).

2. Izjava o vzajemnem priznavanju je v skladu s strukturo in vsebuje informacije iz **dela I in dela II** Priloge.

Izjava se [...] **pripravi** v enem od uradnih jezikov Unije, in če ta jezik ni jezik, ki ga zahteva namembna država članica, gospodarski subjekti izjavo prevedejo v [...] jezik [...], ki ga zahteva namembna država članica.

3. Gospodarski subjekti so odgovorni za vsebino in točnost informacij, ki jih sami navedejo v izjavi o vzajemnem priznavanju.
4. Gospodarski subjekti zagotovijo, da je izjava vedno posodobljena zaradi upoštevanja morebitnih sprememb informacij, ki so jih navedli v njej.
5. Izjava o vzajemnem priznavanju se lahko pristojnemu organu namembne države članice predloži v oceno, ki se izvede na podlagi člena 5. Predloži se lahko v papirni obliki, [...] elektronski obliki **ali pa se da na voljo na spletu, v skladu z zahtevami pristojnega organa namembne države članice.**
6. Kadar gospodarski subjekti [...] dajo izjavo na voljo [...] na spletu, **morajo** biti izpolnjeni [...] naslednji pogoji:
 - (a) vrsta ali serija blaga, na katero se izjava nanaša, je [...] zlahka prepoznavna;

- (b) [...] **uporabljena tehnična sredstva so prijazna uporabniku in** se spremljajo, da se zagotovi razpoložljivost in dostop do izjave[...]
- (c) [...]

[Prestavljeno v člen 5.]

7. [...]

(a) [...]

(b) [...]

8. [...]

(a) [...]

(b) [...]

(c) [...]

9. Kadar za blago, za katero se predloži izjava o vzajemnem priznavanju, velja tudi akt Unije, s katerim se zahteva izjava EU o skladnosti, se lahko izjava o vzajemnem priznavanju [...] **priloži** izjavi EU o skladnosti.

Člen 5
Ocena blaga

1. Kadar **namerava** pristojni organ namembne države članice **v okviru izvajanja nacionalnega tehničnega pravila ali postopka predhodne odobritve sprejeti upravno odločbo glede blaga, za katerega velja ta uredba**, pristojni organ takoj stopi v stik z zadevnim gospodarskim subjektom in izvede oceno blaga.

Pri tej oceni se ugotavlja, ali se blago ali ta vrsta blaga v drugi državi članici zakonito trži in ali so v takem primeru javni interesi, ki jih zajemajo veljavna nacionalna tehnična pravila namembne države članice, ob upoštevanju značilnosti zadevnega blaga ustrezno zaščiteni.

Ko pristojni organ stopi v stik z zadevnim gospodarskim subjektom, ga obvesti o tem, katero blago se ocenjuje in katera nacionalna tehnična pravila se uporabljajo.

Poleg tega pristojni organ namembne države članice obvesti gospodarski subjekt, da ima možnost predložiti izjavo o vzajemnem priznavanju v skladu z zahtevami iz člena 4.

- 1aa. Gospodarskemu subjektu se dovoli, da v času, ko pristojni organ izvaja oceno iz odstavka 1 – razen v primeru, ko se ocena izvaja v okviru postopka predhodne odobritve –, daje blago na trg namembne države članice, kar lahko nadaljuje vse do morebitne predložitve upravne odločbe o omejitvi ali zavrnitvi dostopa do trga za blago.**
- 1a. Če se izjava o vzajemnem priznavanju pristojnemu organu namembne države članice predloži v skladu z zahtevami iz člena 4, potem za vsako oceno blaga na podlagi odstavka 1 velja naslednje:**
- (a) pristojni organ izjavo in vsa dokazila, ki jih je upravičeno zahteval zaradi preverjanja v njej navedenih informacij, sprejme kot zadostno dokazilo, da se blago zakonito trži v drugi državi članici, in**
 - (b) pristojni organ od gospodarskega subjekta ne zahteva nobenih drugih informacij ali dokumentacije za dokazovanje, da se blago zakonito trži v drugi državi članici.**
- 1b. Če izjava o vzajemnem priznavanju pristojnemu organu namembne države članice ni predložena v skladu z zahtevami iz člena 4, lahko pristojni organ zaradi izvedbe ocene iz odstavka 1 od ustreznih gospodarskih subjektov zahteva naslednje informacije:**
- (a) o značilnostih zadevnega blaga ali vrste blaga;**

(b) o zakonitem trženju blaga v drugi državi članici.

- 1c. Zadevni gospodarski subjekt ima po zahtevi pristojnega organa namembne države članice na voljo vsaj 20 delovnih dni za predložitev dokumentov in informacij iz točke (a) odstavka 1a ali odstavka 1b oziroma pripomb ali argumentov, ki bi jih gospodarski subjekt lahko imel.
- 1d. Če ima pristojni organ namembne države članice tudi po tem, ko gospodarski subjekt predloži dokumente in informacije iz točke (a) odstavka 1a ali odstavka 1b, še vedno pomisleke glede tega, ali se blago zakonito trži v drugi državi članici, lahko zaprosi pristojne organe [...] zadevne države članice za informacije, na podlagi katerih bi lahko preveril podatke in dokumente, ki mu jih je predložil gospodarski subjekt, kot je navedeno v členu 10.
2. Pristojni organi držav članic pri izvajanju ocen na podlagi odstavka 1 ustrezno upoštevajo vsebino poročil o preizkusih ali potrdil, ki jih je izdal organ za ugotavljanje skladnosti in jih je kot del ocene predložil kateri koli gospodarski subjekt. Pristojni organi držav članic potrdila ali poročila o preizkusih, ki jih je izdal organ za ugotavljanje skladnosti, akreditiran za ustrezno področje dejavnosti ugotavljanja skladnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008, ne zavrnejo iz razlogov, povezanih s pristojnostjo tega organa.
3. Kadar pristojni organ države članice po zaključku ocene na podlagi odstavka 1 sprejme upravno odločbo v zvezi z blagom, [...] **jo nemudoma, najpozneje pa v 20 delovnih dneh po sprejetju odločbe, uradno priglasi** Komisiji in drugim državam članicam. Obveščanje Komisije in drugih držav članic se izvede v skladu s sistemom iz člena 11.

4. V upravni odločbi iz člena 3 se razlogi za odločbo navedejo dovolj podrobno in utemeljeno, da se lahko izvede presoja njene skladnosti z načelom vzajemnega priznavanja in zahtevami iz te uredbe.
5. **V upravno odločbo iz odstavka 3** se vključijo zlasti naslednje informacije:
- (a) nacionalno tehnično pravilo, na katerem temelji **upravna** odločba;
 - (b) legitimni razlogi v javnem interesu, **ki upravičujejo veljavno nacionalno tehnično pravilo, na katerih temelji upravna** odločba [...];
 - (c) tehnični ali znanstveni dokazi, ki so bili upoštevani, **po potrebi tudi pomembne tehnične spremembe**, [...] do katerih je prišlo od [...] **začetka veljavnosti** nacionalnega tehničnega pravila;
 - (d) povzetek utemeljitev, **pomembnih za izvedbo ocene**, ki jih je **morda** predložil ustrezni gospodarski subjekt;
 - (e) dokazila, da je **upravna** odločba primerna za uresničevanje zastavljenega cilja in ne predpisuje ukrepov, ki za to niso nujni.
6. V upravni odločbi iz odstavka 3 se navedejo pravna sredstva, ki jih omogoča veljavna zakonodaja v zadevni državi članici, in roki, ki se uporabljajo za navedena sredstva, navede pa se tudi, **da imajo gospodarski subjekti možnost uporabe mreže SOLVIT in da imajo dostop do** postopka na podlagi člena 8.
7. Upravna odločba iz odstavka 3 ne začne veljati, dokler ni v skladu z navedenim odstavkom o njej obveščen gospodarski subjekt.

Člen 6
Začasni preklic dostopa do trga

1. **Z odstopanjem od člena 5(1aa) lahko** pristojni organ države članice, medtem ko ocenjuje blago v skladu s členom 5, začasno [...] prekliče dajanje navedenega blaga na trg v navedeni državi članici **samo** [...] v enem od naslednjih primerov:
 - (a) blago pod običajnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe pomeni **ali bi lahko pomenilo** resno tveganje **za varnost ali zdravje oseb ali okolja**, tudi tveganje, ki sicer ni takojšnje, vendar pa zahteva hitro ukrepanje pristojnih organov;
 - (b) dajanje blaga ali blaga navedene vrste na [...] na voljo na trgu v navedeni državi članici je v zadevni državi članici na splošno prepovedano zaradi kršenja javne morale ali ogrožanja javne varnosti.
2. Pristojni organ države članice zadevni gospodarski subjekt, Komisijo in druge države članice takoj obvesti o vsakem **začasnem** preklicu v skladu z odstavkom 1. Obveščanje Komisije in drugih držav članic se izvaja v skladu s sistemom iz člena 11. V primerih iz odstavka 1(a) tega člena se obvestilu priloži tehnična ali znanstvena utemeljitev, zakaj se za zadevo šteje, da zanjo velja navedena točka.

Člen 7

Obveščanje prek sistema hitre izmenjave informacij (RAPEX) ali sistema hitrega obveščanja za živila in krmo (RASFF)

[...] Če je upravna odločba iz člena 5 ali začasni preklic iz člena 6 tudi ukrep, ki ga je treba sporočiti prek sistema RAPEX iz [...] Direktive **2001/95/ES ali sistema RASFF iz Uredbe (ES) št. 178/2002**, potem posebna prigrasitev Komisiji **in drugim državam članicam** na podlagi te uredbe ni potrebna, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) v obvestilu prek sistema RAPEX **ali RASFF** je navedeno, da se prigrasitev ukrepa šteje tudi za prigrasitev na podlagi te uredbe;
- (b) obvestilu prek sistema RAPEX **ali RASFF** so priložena dokazila, ki se zahtevajo za upravno odločbo na podlagi člena 5 ali začasni preklic na podlagi člena 6.

Člen 8
Postopek reševanja težav

1. Ta člen se uporablja, če je gospodarski subjekt, na katerega vpliva upravna odločba, navedeno odločbo predložil mreži za reševanje problemov notranjega trga (SOLVIT), nacionalni center **ali odgovorni center** pa med postopkom mreže SOLVIT Komisijo pozove, naj da mnenje in tako pomaga pri reševanju zadeve.
2. **Komisija po prejemu zahteve iz odstavka 1 nemudoma [...]** presodi o združljivosti upravne odločbe z načelom vzajemnega priznavanja in to uredbo.
- 2a. **Komisija zaradi izvedbe presoje iz odstavka 2 preuči upravne odločbe, priglase v skladu s členom 5(3), ter dokumente in informacije, pridobljene s postopkom SOLVIT. Če so za dokončanje ocene iz odstavka 2 potrebne dodatne informacije ali dokumenti, Komisija od ustreznega centra SOLVIT zahteva, naj vzpostavi komunikacijo z zadevnim gospodarskim subjektom ali pristojnimi organi, ki so sprejeli upravno odločbo, da bi zagotovili take dodatne informacije ali dokumente.**

3. Komisija [...] v šestih tednih po prejemu zahteve iz odstavka 1 izda mnenje. V njem po potrebi opredeli vse pomisleke, ki bi jih bilo treba [...] obravnavati v okviru postopka SOLVIT [...] ali izda priporočila, da bi pomagala pri reševanju zadeve. Šesttedensko obdobje ne vključuje časa, ki je potreben za pridobitev dodatnih informacij in dokumentov, kot je določeno v odstavku 2a.

Če je Komisija med oceno iz odstavka 2 obveščena, da je bila zadeva rešena, ji mnenja ni treba izdati.

4. Mnenje Komisije se prek ustreznega centra SOLVIT sporoči zadevnemu gospodarskemu subjektu in ustreznim pristojnim organom. Komisija ga prek sistema iz člena 11 uradno priglasi vsem državam članicam. Mnenje se upošteva med postopkom mreže SOLVIT iz odstavka 1.
- 4a. Postopek reševanja težav iz tega člena se uporablja brez poseganja v ustrezna pravna sredstva, ki jih omogoča nacionalna zakonodaja.

Poglavje III

Upravno sodelovanje, spremljanje in komunikacija

Člen 9

Naloge kontaktnih točk za proizvode

1. Države članice na svojem ozemlju imenujejo in vzdržujejo kontaktne točke za proizvode ter zagotovijo, da imajo njihove kontaktne točke za proizvode zadostna pooblastila in dovolj sredstev za ustrezno izvajanje svojih nalog. Zagotovijo, da kontaktne točke za proizvode svoje storitve izvajajo v skladu z Uredbo (Enotni digitalni portal – COM(2017) 256).
2. Kontaktne točke za proizvode na spletu predložijo naslednje informacije:
 - (a) informacije o načelu vzajemnega priznavanja in uporabi te uredbe na ozemlju navedene države članice, vključno z informacijami o postopku iz člena 5;
 - (b) kontaktne podatke pristojnih organov znotraj navedene države članice, ki omogočajo neposreden stik z njimi, vključno s podrobnostmi o organih, pristojnih za nadzor izvajanja nacionalnih tehničnih pravil, ki se uporabljajo na ozemlju navedene države članice;
 - (c) pravna sredstva in postopke, ki so v primeru spora med pristojnim organom in gospodarskim subjektom na voljo na ozemlju navedene države članice, vključno s postopkom iz člena 8.

Če zaradi zapletene organiziranosti in delitve nalog med pristojnimi organi v državi članici vseh zahtevanih informacij iz točke (b) prvega pododstavka ni mogoče sporočiti prek spleta, se preostale informacije sporočijo na zahtevo.

3. Kadar je treba dopolniti informacije, ki se na spletu zagotovijo v skladu z odstavkom 2, kontaktne točke za proizvode na zahtevo gospodarskega subjekta ali pristojnega organa druge države članice zagotovijo vse koristne informacije, kot je elektronska kopija nacionalnih tehničnih pravil, ki se za posamezno blago ali posamezno vrsto blaga uporabljajo na ozemlju, kjer je ustanovljena kontaktna točka za proizvode, ali elektronska povezava na ta pravila, in informacije, ali je [...] po nacionalni zakonodaji za blago ali blago navedene vrste [...] potrebna predhodna odobritev.

[Besedilo je bilo predstavljeno v uvodno izjavo 37.]

4. Kontaktne točke za proizvode se v 15 delovnih dneh po prejemu zahteve iz **drugega pododstavka odstavka 2 in iz odstavka 3** nanjo odzovejo.
5. Kontaktne točke za proizvode za zagotavljanje informacij iz **drugega pododstavka odstavka 2 in iz odstavka 3** ne zaračunavajo pristojbine.

Člen 10
Upravno sodelovanje

1. Komisija omogoči in zagotovi učinkovito sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi in kontaktnimi točkami za proizvode iz različnih držav članic.
2. [...] **Pristojni organi** v državi članici, v kateri naj bi gospodarski subjekt po lastnem zatrjevanju zakonito tržil svoje blago, pristojnim organom drugih držav članic na zahtevo in v 15 delovnih dneh sporočijo vse [...] informacije, **ki so potrebne za preverjanje podatkov in dokumentov, predloženih med ocenjevanjem v skladu s členom 5**, in so povezane z navedenim blagom. **Brez poseganja v rok za predložitev zahtevanih informacij lahko kontaktne točke za proizvode olajšajo [...] stike med zadevnimi pristojnimi organi. [...]**
3. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi in kontaktne točke za proizvode sodelujejo v dejavnostih iz odstavka 1.

Člen 11
Informacijski in komunikacijski [...] sistem

1. Za namene členov 5, 6, in 10 se uporablja informacijski in komunikacijski [...] sistem Unije iz [člena 34 of Uredbe o skladnosti in izvrševanju/člena 23 Uredbe(ES) št. 765/2008], razen v primerih iz člena 7.
2. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih so opredeljene podrobnosti sistema iz odstavka 1 in njegove funkcije za namene te uredbe. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).

Poglavje IV Financiranje

Člen 12

Financiranje dejavnosti v podporo tej uredbi

1. Unija lahko v podporo tej uredbi financira naslednje dejavnosti:
 - (a) kampanje za ozaveščanje;
 - (b) izobraževanje in usposabljanje;
 - (c) izmenjava uradnikov;
 - (d) sodelovanje med kontaktnimi točkami za proizvode ter tehnično in logistično podporo temu sodelovanju;
 - (e) zbiranje podatkov v zvezi z delovanjem načela vzajemnega priznavanja in njegovimi učinki na enotni trg blaga.
2. Finančna pomoč Unije v zvezi z dejavnostmi na podlagi te uredbe se izvede v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵, in sicer neposredno ali s prenosom nalog izvrševanja proračuna na subjekte iz člena 58(1)(c) navedene uredbe.
3. Proračunska sredstva, odobrena za dejavnosti iz te uredbe, letno določi proračunski organ v mejah veljavnega finančnega okvira.

¹⁵ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

Člen 13
Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju dejavnosti, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni na podlagi izvajanja preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugemu protipravnemu ravnanju, učinkovitega preverjanja in – kadar so odkrite nepravilnosti – izterjave neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih upravnih ter denarnih kazni.
2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščen za izvajanje revizij na podlagi dokumentov in inšpekcij na kraju samem pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so na podlagi te uredbe prejeli finančna sredstva Unije.
3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko v skladu s postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶ ter Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96¹⁷ opravlja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi ugotovil, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo, financirano v skladu s to uredbo, prišlo do goljufije, korupcije ali katere koli druge nezakonite dejavnosti, ki vpliva na finančne interese Unije.
4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki so posledica izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblašča za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

¹⁶ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

¹⁷ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 14.11.1996, str. 2).

Poglavje V

Pregled in postopek v odboru

Člen 14

Vrednotenje

1. Komisija do ... **[Urad za publikacije: vstaviti datum 4 leta po začetku veljavnosti]** in nato vsakih pet let ovrednoti to uredbo glede na cilje, za katere si ta prizadeva, ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o tem predloži poročilo.
2. Komisija za namene odstavka 1 uporabi informacije, ki so na voljo v sistemu iz člena 11, in podatke, zbrane v skladu s členom 12(1)(e). Komisija lahko od držav članic zahteva tudi, naj predložijo vse ustrezne informacije za vrednotenje prostega pretoka blaga, ki se zakonito trži v drugi državi članici, in uspešnosti te uredbe, pa tudi presojo delovanja kontaktnih točk za proizvode.

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Poglavje VI

Končne določbe

Člen 16 **Razveljavitev**

Uredba (ES) št. 764/2008 se razveljavi z učinkom od... **[Urad za publikacije: vstaviti datum 1 leto po začetku veljavnosti]**.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 17 **Začetek veljavnosti in uporaba**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Uporablja se od [...] ... **[Urad za publikacije: vstaviti datum 1 leto po začetku veljavnosti]**.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament Za Svet

Predsednik Predsednik

**Izjava o zakonitem trženju blaga za namene vzajemnega priznavanja [...] (Uredba
[XXX/YYYY])**

Del I

1. Edinstvena identifikacijska oznaka blaga ali vrste blaga: [*Opomba: vpišite **identifikacijsko številko ali drug referenčni označevalec blaga, ki edinstveno označuje blago ali vrsto blaga.***]
2. Ime in naslov **gospodarskega subjekta**: [*Opomba: vpišite **ime in naslov podpisnika dela I izjave: proizvajalec [...]** in, če je ustrezno, njegov pooblaščen zastopnik, uvoznik ali distributer*].
3. Opis blaga ali vrste blaga, na katero se izjava nanaša: [*Opomba: zaradi sledljivosti mora biti opis dovolj izčrpen, da omogoča prepoznavo blaga. Po potrebi se lahko priloži fotografija.*]
4. Izjava in informacije o **zakonitosti** trženja blaga ali **navedene vrste blaga**:
 - 4.1. Zgoraj opisano blago ali vrsta blaga je v skladu z [...] **naslednjimi** pravili, ki se uporabljajo v [*Opomba: navedite državo članico, [...] v kateri naj bi se blago ali navedena vrsta blaga po zatrjevanju zakonito tržila*]: [*Opomba: za vsak primer posebej vpišite **naslov in napotilo na uradno objavo** ustreznih pravil, ki se uporabljajo v navedeni državi članici, ter sklic na upravno odločbo, če je bila za blago potrebna predhodna odobritev*], [...]

ali

V [*Opomba: navedite državo članico, v kateri naj bi se blago ali navedena vrsta blaga zakonito tržila*] pravila za zgoraj opisano blago ali vrsto blaga ne veljajo.

- 4.2. Sklic na postopek ugotavljanja skladnosti, ki se uporablja za blago ali **navedeno** vrsto blaga in/ali **sklic na poročila o preskusih za [...]** vse preizkuse, ki jih opravi organ za ugotavljanje skladnosti, **vključno z imenom in naslovom tega organa** (*če je bil ta postopek izveden ali če so bili taki preizkusi izvedeni*):
- 4a. **Kakršne koli dodatne informacije, ki se štejejo za ustrezne pri oceni, ali se blago ali navedena vrsta blaga zakonito trži v državi članici iz točke 4.1:**
- 4b. **Ta del izjave se izda na izključno odgovornost gospodarskega subjekta iz točke 2.**

Podpisano za in v imenu:

(kraj in datum izdaje):

(ime, funkcija) (podpis):

Del II

5. *Izjave in informacije o **trženju** blaga ali **navedene** vrste blaga:*
- 5.1. Blago ali **navedena** vrsta blaga je dano na voljo končnim uporabnikom na [...] trgu v državi članici **iz točke 4.1**.
- 5.2. Informacije, da je blago ali **navedena** vrsta blaga dano na voljo končnim uporabnikom v [...] državi članici **iz točke 4.1**, vključno s točno navedbo [...] datuma, ko je bilo blago prvič dano na voljo končnim uporabnikom na [...] trgu v navedeni državi članici:

6. Kakršne koli dodatne informacije, ki se štejejo za ustrezne pri oceni, ali se blago ali **navedena** vrsta blaga zakonito trži v [...] državi članici **iz točke 4.1:**
7. Ta **del** izjave se izda na izključno odgovornost [...] [*Opomba: vpišite ime in naslov podpisnika dela II izjave: proizvajalec in, če je ustrezno, njegov pooblaščen zastopnik, uvoznik ali distributer*].

Podpisano za in v imenu:

(kraj in datum izdaje):

(ime, funkcija) (podpis):

[...]

[...]

[...]

[...]